

toirer. Tages altsaa Hensyn til Antallet af Arbejdere, Fuldmægtiger og Cancellister, som ere ansatte i Expeditionscointoirerne, og Gagerne til dem i det Hele, troer jeg slet ikke, at der for disse Embedsmænd er tilstaaet et større Lønningsbeløb, end for de tilsvarende Embedsmænd i andre Ministerier. Dersom det foreliggende Lovforslag bliver til Lov, og ligesom, uden at Posterne omreguleres, skulde anvendes paa Justitsministeriet, kan det ikke nægtes, at Embedsmændene i disse tvende Contoirer vilde komme i en ikke lidet ringere Stilling. I det første Expeditionscointoir er der nemlig, som bemærket, ansat en Fuldmægtig og tre Cancellister med respectve 8, 6 og 500 Rbd. Gage, og desuden for en af Volontairerne — der er i det Hele fire — 200 Rbd. i Gage. Det giver i det Hele en Sum for disse Embedsmænd af 3100 Rbd. Efter det forelagte Lovudkast vil Fuldmægtigen — jeg vil tage Gjennemsnitsgagen — faae 850 Rbd., og jeg sætter Gagen for de 3 Cancellister til 500 Rbd. i Gjennemsnit — 1 med 600 Rbd., 1 med 500 Rbd. og 1 med 400 Rbd. — Gagebeløbet vil altsaa, om ogsaa Volontairen beholder sin nuværende Gage af 200 Rbd., blive 2550 Rbd., altsaa ikke lidet ringere. En saadan Forffjel finder ogsaa Sted i det 2det Expeditionscointoir, dog er den maaskee noget ringere; jeg skal derfor ikke længere opholde mig derved. Jeg troer derfor, at naar Loven gaaer igjennem, vil det være nødvendigt, at Posterne noget omreguleres, hvad enten man nu vil indskrænke Volontaireernes Antal og tage flere gagerede Embedsmænd i Ministeriet, saaledes som det uden Tvivl er Tilfældet i de andre Ministerier, eller man f. Ex. i dette Contoir vil ansætte to Fuldmægtiger og tre Cancellister med de foreslaaede Gager, eller beholde een Fuldmægtig og tage flere gagerede Cancellister, for at faae omtrent hele det samme Gagebeløb til Contoiret, som nu er reguleret for det. I fald en saadan Omregulering ikke skeer, vil Contoiret blive brostholdent, men det er en Udvei, hvorved man kan hjælpe paa denne Afgang i Gagerne, at man kan omregulere Posterne. Jeg troer heller ikke, at det er nødvendigt af Hensyn til Justitsministeriets Stilling, ikke (at votere Loven, tværtimod, jeg troer, at man har

en saa stor Trang til den foreliggende Lov, at jeg maa understøtte den, og denne Trang har ogsaa viist sig med Hensyn til Justitsministeriet. Ved Finantslovene har det været vanskeligt at faae de lavest normerede Gager forhøiede, og altsaa vil det være endnu vanskeligere at komme op paa de høiere Gager, hvorpaa de ifølge ældre Resolutioner efter Arbeidets Bestaaffenhed have billigt Krav. Saaledes er en Comptoirchef i det ene Expeditionscointoir bleven udnævnt af Kongen med 1600 Rbd. Gage, men denne Gage blev ved Finantsloven nedsat til 1400 Rbd.; han trænger vistnok høilig til at faae dette Tillæg igjen, men man frymper sig ved at bringe det frem under Finantsloven, hvor det Personlige kommer frem, naar man skal tale om en Forøgelse af Gagen. Det er derfor vistnok langt onffeligere, at man har faste Regler, hvorefter Embedsmændene kunne rykke op, naar de staae for Tour. Disse Bemærkninger, som jeg saaledes har gjort, have deels havt til Hensigt at give Oplysninger med Hensyn til de Bemærkninger, der bleve fremsatte af den ærede Landstingsmand (Krabbe), og deels ogsaa at forebygge, at det ikke under de senere Finantslove skulde være noget Paasalbende, at man begjerer Gager til flere Embedsmænd i Justitsministeriet, end der nu ere gagerede. Det, som imidlertid er af Interesse for Comptoirerne, maa jeg ansee at være det, at der for Comptoirerne i det Hele ikke normeres et ringere Gagebeløb, end det, som nu anvendes paa dem; men for at dette ikke skal skee, hvis Gagerne nedsættes, vil en Omregulering af Posterne blive nødvendig. Dette er Justitsministeriet af større Vigtighed, end at den Forhøielse skeer, som vil være en Følge af denne Lov med Hensyn til Embedsmændene i de andre Comptoirer under Justitsministeriet. Disse 2 Expeditionscointoirer under Justitsministeriet ere nemlig de vigtigste, og det er af høieste Interesse, at man ligesom hidtil kan sikke sig at faae de dygtigste Jurister ind i disse Comptoirer.

Unsgaard: Det er høist ugjerne, at jeg tager Ordet i Lønningsfager overhovedet og navnlig i denne Lønningsfag. Men da jeg er kommen til et Resultat i denne Sag, som er modsat det af Lovudkastet følgende, har jeg dog